

handling, men vil stemme for de af skatteministeren stillede ændringsforslag, dog ikke ændringsforslag nr. 4.

En del af mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker, at de to lovforslag blev fremsat den 13. marts 1997 og henvist til Skatteudvalget den 3. april 1997. Det er hensigten, at de nye regler som hovedregel skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og have virkning dels fra 1. januar 1997 og dels fra indkomståret 1998.

Reglerne angår områder, hvor der er tale om meget betydelige pengebeløb for de enkelte skatteydere, og hvor Danmark blot er en lille uanselig brik i en rivende international udvikling.

Meningen med Folketingets virksomhed skulle jo gerne være, at den enkelte samfundsborger med rigelig forberedelsestid skulle kunne fatte, hvilke væsentlige økonomiske virkninger hans eller hendes økonomiske dispositioner indebærer.

Herimod forsynder lovforslagene sig groft. De er skrevet i et sprog, som højst et encifret antal danskere vil kunne forstå, og hvor ingen af dem, der skal disponere, kan erhverve sig et tilhørligt overblik inden for de givne tidsrammer og de med rasende fart pågående ændringer i de faktiske forhold og markedsmuligheder.

Allerede som følge heraf indstiller Fremskridtspartiet lovforslagene til forkastelse, mens partiet tager stilling til hvert enkelt ændringsforslag, som det fremgår af indstillingerne. Selv om en række af ændringsforslagene gør lovforslaget mindre dårligt, så er det ikke tilstrækkeligt til, at Fremskridtspartiet kan støtte den samlede lov, som den forventes at fremstå efter 2. behandling. Fremskridtspartiet finder det i øvrigt komplet uansvarligt, at man vedtager en række regler, som kun vil få virkning for 1998, hvorefter reglerne skal laves om igen. Det er en uholdbar situation at stille virksomhederne i, som skal kunne disponere i mange år ud i fremtiden.

Fremskridtspartiets principielle holdning til emnet er, at det er tåbeligt at opretholde indkomstbeskatning under nutidens helt ændrede forhold sammenlignet med indkomstskattetankens opvækst i 1800-tallet.

I ganske særlig grad gælder denne samfundsomstilling på et område som det forelig-

gende, hvorfor det i al fald bør udskilles fra enhver forbindelse til indkomstsattesystemet.

Skal man endelig have indkomstskat på området, var reglerne i §§ 4-6 i statsindkomstsattelov nr. 104 af 15. maj 1903 i al fald at foretrække. Dels var de enkle og udførmede i et for menigmand forståeligt sprog. Dels er de nedfældede i dansk retstradition, hvor de udgjorde grundpillerne på de her omhandlede områder helt frem til 1990'erne - om end der allerede fra ca. 1958 kom flere og flere forfald. Den mest markante milepæl var nemlig lov nr. 148 af 28. maj 1958.

Ser man på udviklingen siden kursgevinstlov nr. 532 af 13. december 1985, er erfaringernes lære ganske klar: I stadig mere halsende tempo har Skatteministeriet forsøgt at hamle op med markedsændringerne. De bestandige ændringer er blevet mere og mere uforståelige og har affødt administrative supplerede foreskrifter, som har givet anledning til langstrakte disputer om, hvad der i grunden er gældende ret.

Der er ingen grund til at tro, at det skulle blive anderledes med det lovsjusk, den nuværende skatteminister lægger op til ved L 194 og L 195, som ønskes halset igennem i Folketingets mest travle uge.

Et eksempel på de afledte bivirkninger, loven vil have, og hvor regeringen er totalt argumentresistente, er det forhold, at Assurandør-Societetet har opgjort forsikringsbranchens umiddelbare tab til 1,5 mia. kr. Det kommer ikke til at betyde lavere direktørlønninger i selskaberne, men stigende præmier for den almindelige dansker.

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at regeringen i stadig mere pinagtigt omfang søger at lave bureaukratiske værn mod en uafviselig udvikling, hvor de danske skatter og afgifter tvinger virksomhederne til at se sig om efter lempeligere forhold og dispositioner i forhold til udlandet. Fremskridtspartiet deltager ikke i dette værnsarbejde, eftersom vores opfattelse er, at skatter og afgifter skal nedsættes i et sådant omfang, at virksomhederne igen bruger flest kræfter på produktionen og skatterådgi- verne bliver arbejdsløse.

Et tredje mindretal (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.